

daglig bliver mere nærgaaende og trykker Prisen paa vore Produkter, tror jeg, at vi ikke bør sky noget som helst Middel for at hæve Kvaliteten af det danske Flæsk. Der er paa dette Omraade, forekommer det mig, gjort alt for lidt, især naar man henser til, hvad der f. Eks. er gjort paa Smøromraadet. Her staar man fuldt klar over alle de Smørfejl, der eksistere, men over for Flæsket staar man aldeles uvidende. Vi gaa paa vore Slagterier og arbejde med Fejl, om hvilke vi alle vide, hvor de hidrøre fra, og hvorledes de skulle afhjælpes. Vi have f. Eks. en Fejl paa vore Slagterier, der hedder tintet Flæsk; den koster Landbruget Tusinder af Kroner om Aaret. Vi vide, at Fejlen eksisterer i Slagterierne, vi tro, det er en Bakterie, der paa en eller anden Maade kommer, men hvorledes den kommer, og hvorledes man skal komme den til Livs, have vi intet Begreb om. Det er klart, at det skulde undersøges ad bakteriologisk Vej. Jeg fremhævede — og jeg er meget taknemlig derover —, at det kongelige Landhusholdningsselskab har taget denne Sag op, idet Landhusholdningsselskabet i Forbindelse med Slagterierne nu søger uddannet en Mand til at være til Hjælp og Støtte for Slagterierne, og som faar sin praktiske Uddannelse paa selve Slagterierne.

Jeg kan ikke forstaa andet, end at det naturligste maatte være, at Slagterierne fik en Konsulent i Lighed med Mejerierne, og det forekommer mig, at dette Spørgsmaal har en saa stor økonomisk Rækkevidde, at man uden at være ubeskeden endog saa tør fordre det. Naar man ved, at en Øre mere pr. Pund Flæsk og en Øre mere pr. Smør af det, der udføres, andrager en Merindtægt for det danske Landbrug af ca. 2 Mill. Kr., saa tror jeg nok, man kan sige, at det er et Spørgsmaal, man ikke kan ignorere. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister ogsaa at tage noget Hensyn til dette Punkt.

H. Madsen: De Spørgsmaal, jeg har at omtale, ere af en noget lokal Natur, de vedrøre min Valgkreds. Det første Spørgsmaal, jeg skal omtale, er Forbindelsen mellem Frederikshavn og Gøteborg. For tre Aar siden forelaa denne Sag her i Rigsdagen. Det forenede Dampskibsselskab havde en Overenskomst med Staten om, at det skulde besørge Ruten tre Gange ugentlig og dertil skulde have et Bidrag fra Statskassen for det Tab, det muligvis led ved at besørge denne Rute. Den Gang opsigde de deres Akkord og vilde ikke be-

sørge Ruten længer, men da Sagen kom til Behandling her i Rigsdagen, fandt Rigsdagen, at Overenskomsten burde opretholdes, og der blev bevilget et Beløb til Ruten fortsatte Besørgelse, saaledes at Selskabet skulde holdes skadeløst af Statskassen. Saa vidt mig bekendt, er der ikke blevet udbetalt dette Selskab noget Bidrag. Grunden kender jeg ikke, men jeg antager, at Ruten har betalt sig, og at Regeringen derfor ikke har fundet Anledning til at yde noget Bidrag. Nu frasiger Selskabet sig imidlertid paa ny denne Rute, det vil ikke sejle længere end til Nytaar. Det er meddelt Handelsforeningerne i Jylland, og det er nu for nylig meddelt Jærnbanebestyrelsen, ogsaa i Altona og i Sverige, at det forenede Dampskibsselskab ikke vil besørge denne Rute længer. Det er mig endvidere meddelt, at Jærnbanebestyrelsen i Altona har gjort Skridt til en Forhandling med den svenske og den danske Jærnbanebestyrelse for at omordne Jærnbanetogene af Hensyn til, at denne Rute nu ophører. Det var da det, jeg gerne vilde gøre opmærksom paa, at vi Jyder ikke kunne være tjente med at være henviste til at skulle have Forbindelse med Sverige over Kjøbenhavn. Jeg tillader mig derfor at henlede den højtærede Indenrigsministers og det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed herpaa, for at vi kunne faa gjort noget til Opretholdelsen af denne Rute. Vi have nu Forbindelse tre Gange ugentlig, men der kunde være Grund til, at vi hver Dag fik Forbindelse med Gøteborg, da det er den eneste direkte Forbindelse, Jyderne have med Sverige. Nyttens for Jylland af denne Forbindelse har heller ikke været ganske ubetydelig. Man har saaledes i de senere Aar faaet et Marked i Gøteborg for fersk Fisk, et Marked, som i de sidste tre Aar er steget til det dobbelte, saa at der nu udføres godt og vel en Million ferske Rødspætter til Gøteborg, og disse Rødspætter have tillige haft en meget større Værdi end de, der tidligere bleve sendte derover. Det er mig derfor bekendt, at Fiskerne i det nordlige Jylland alle som een ere meget bange for, at denne Rute skal gaa tabt for dem. De have allerede en Adresse i Gang til Regering og Rigsdag om at gøre noget for at opretholde den. Det ser ogsaa ud til, at der hurtigt bør gøres noget, thi naar den tyske Jærnbanebestyrelse allerede er i Gang med at ville have Jærnbanetogene omordnede i Henhold til denne Opsigelse, er der næppe Tid at spille, hvis der skal ske noget i den Retning. Hvor-